

כאילו עוד יש לך בית

אימא ובן בדיינר

א.

הַחֲזַרְתִּי אוֹתוֹ לְדִירָה שְׁלוֹ אַחֲרֵי לֵיל הַסֶּדֶר.
לֹא לִפְנֵי שֶׁהִפְכָּתִי אוֹתוֹ לְמַעַלָּה בְּשֵׁתִי יָדִים
כְּשֶׁהִשְׁרָשִׁים שְׁלוֹ בְּאוֹיר, לְכוּן הַשָּׁמַיִם,
לִתֵּת לוֹ שֶׁמֶשׁ וְאוֹיר יִשְׁרָיִם.
הוא קָדֵם כָּל אַמְרִיקָאִי
(בְּתוֹכִי אֲנִי עֵדִין מִתְנַגֵּדָת).
גַּם אֲנִי, בְּכָל יוֹם שְׁעוֹבֵר, יוֹתֵר אַמְרִיקָאִית.
אוֹלֵי זֶה לֹא צָרִיךְ לִלְכֹּת כְּדֵי שְׂוָה יִשְׂאֵר.
אוֹלֵי זֶה כְּמוֹ הַכּוֹס שֶׁל אֱלֹהִים:
נִעְלָמֶת מֵאֱלֹהִים. מִתְמַלֵּאת מֵאֱלֹהִים.
דִּלֵּת נִפְתַּחַת, דִּלֵּת נִסְגָּרָת. אֵף אֶחָד
לֹא רוֹאֶה, אֵף אֶחָד לֹא שׁוֹמֵעַ.
אֶחָד מִי יוֹדֵעַ.

ב.

הוא רָצָה לִלְכֹּת לֵאכֹל בִּיחַד צִהָרִים.
הָאֶמֶת שֶׁלֹּא הֵייתִי רַעְבָּה,
אֲבָל יְלָדִים וְהוֹרִים וְתוֹזוֹנָה,
בְּמִיחַד דּוֹר רֹאשׁוֹן שְׁנִי
לְשׁוֹאָה,
לֹא הִסָּתִי.

שְׁאֵלָתִי, "יֵלֵד, אֵיפֹה אַתָּה רוֹצֶה לִלְכֹּת לֵאכֹל?"
הוא אָמַר לִי, "בּוֹאִי."
הוא חִבֵּשׁ אֶת הַכּוֹבֵעַ שֶׁל ה־hoody וְאָמַר לִי:
"לֵאכֹל בְּדֵינֵר אַמְרִיקָאִי אֲמַתִּי."
הַדֵּינֵר נִרְאֶה כְּמוֹ קְרוֹן רַכֵּבֶת שֶׁהוֹרֵד מִהַמִּסְלָה.

נשכח ואָרֶךְ וְזֶר,
בְּקֶצֶה מְגֵרֶשׁ חֲנִיָּה
מוֹל גְּרוֹ' לְמִכִּירַת מְכוּנִיּוֹת
יָד שְׁלִישִׁית יָד רְבִיעִית
יָד שְׁנִיָּה.
יֵשׁ לִי חֶבֶה לְמִקְוֵמוֹת כָּאֵלֶּה.

ג.

כָּל הַדֶּרֶךְ הַבֶּרֶךְ שָׁלוֹ קֶפְצָה,
הוּא נֶעַ בְּחֶסֶר מְנוּחָה.
הַגֶּעְנוּ לְאֶזֶר הַתַּעֲשִׂיָּה.
White Rose Diner, אֲמָרָה הַכְּתֹבֶת הָאֲדָמָה.
בְּפָנִים הַכֵּל בִּלְבָן וְאֵדָם.
בְּפָנִים רֵיחַ עֶשֶׂן וְאִשָּׁה שְׂמִנָּה
בֵּת בְּעֶרְךָ שְׁלֹשִׁים,
יוֹשֶׁבֶת לְבַד בְּפָנֶה,
אוֹכֵלֶת הַמְבוּרָגֵר וְצ'יפְס.
חֻטָּאִים עוֹשִׂים לְבַד.

הַזְמַנְתִּי שְׁנִיצְלוֹנִים וּמָנָה שֶׁל צ'יפְס.
הַפְשָׁרָה שְׁלִי בֵּין אַמְרִיקָה לְיִשְׂרָאֵל.
"יֵלֵד, מָה אַתָּה תֹאכֵל?"
הַמְבוּרָגֵר כְּפוֹל עִם גְּבִינָה וְצ'יפְס.
הַתִּישְׁבָנוּ אֶחָד מוֹל הַשְּׁנִיָּה עַל סִפְסָלִים מַעֵץ.
הוּא בָּחַר אֶת הַצֵּד שֶׁל הַשְּׂמֶשׁ,
אֲנִי בָּחַרְתִּי אֶת הַצֵּד שֶׁל הַצֵּל.

הָיִיתִי קְרוֹבָה וְרַחוּקָה מִיַּעַר בֶּן-שָׁמֹן.

ד.

"שׁוֹנָה נָכוֹן?", הוּא אָמַר בְּפֶה מָלֵא.
הִנֵּהנִתִּי וְהַשְּׂמֶשׁ וְרֹטְבַּת הַחֶרְדֵּל הַתְּבַלְבְּלוּ לִי.
זוּג אֶחָד שֶׁהַזְמִין קָדָם עֲכָשׁוּ יָצָא.
לָהּ הָיָה שְׂעָר כָּחַל וְקַעֲקוּעִים עַל הַזְרוּעוֹת,

דְּגִמָּאוֹת מִיּוֹן הָעֵתִיקָה.
 לְגֹבֵר הַשֵּׁתִּלְשָׁלוּ מִפְתָּחוֹת כְּבָדִים מֵהַפִּיס.
 קִוִּיתִי שֶׁכֶּכָּה יֵרָאֶה הַשּׁוֹמֵר בְּכִנְיָסָה לְגֵן-עֵדֶן,
 מִפְתָּחוֹת בִּפְּיָס,
 וְכָל אֶחָד יָכוֹל לְהַפְּנֵס וְלֶאֱכֹל הַמְבוֹרָגֵר וְצִ'פֶּס.

"טוֹב לִרְאוֹת שֵׁשׁ חַיִּים", הוּא אָמַר לִי,
 וְעָשָׂה תְנוּעָה כְּאִלּוּ הוּא מַחְזִיק כְּדוֹר
 גָּדוֹל וְכָבֵד בִּיד.
 "זֹאת אֲמֵרִיקָה בְּאֵמֶת", הוּא אָמַר לִי.
 חֲשַׁבְתִּי שְׁאֵלָה אֲנָשִׁים בְּאֵמֶת.
 הַכֹּל יָכוֹל לְהַעֲלֵם בְּשָׁנִיהָ.

ה.

הִיְתָה בְּדִירָה בְּחִיפָה מְרֻפָּסֶת שֶׁצִּפְתָּה לְמַפְרָץ הַכָּחַל.
 הִיְתָה בְּדִירָה בְּחִיפָה שֶׁלְחָן עֵץ שֶׁכֶּסֶה בְּמַפָּה מִפְּלִסְטִיק שְׁקוּף,
 עַד הַיּוֹם אֲנִי יְכוֹלָה לְשַׁרְטֹט בְּדִיקָנוֹת
 הֵיכָן הִנְחוּ הַמְזֻרְנִים עַל הָרִצְפָּה.
 הַזְכָּרוֹן מְקַבֵּעַ דְּבָרִים גַּם כְּשֶׁהֵם כָּבֵר אֵינָם.
 אַחֲרֵי זֶמֶן כָּל דָּבָר הוֹפֵךְ לְאִידָאָה.
 צוּרָה שֶׁעֲכָשׁוּ אֵינָה שֵׁכֶת לְשׁוֹם מְצִיאוֹת –
 תְּלוּיָה רַק בִּי.
 אֲנִי רַק מְנַסֶּה לְשַׁחֲזֹר.
 אִם הִיָּה רִנָּטָן הוּא הִיָּה מְרָאָה
 אִיפָּה הָיוּ הַשְּׂבָרִים.

ו.

לִפְנֵי שְׁנַכְסֵנוּ לְאוֹטוֹ חֲבֵקְתִּי אוֹתוֹ חֲזָק.
 אֲבָל קֹדֶם הוּא הוֹרִיד מֵהָרָאשׁ
 אֶת הַכּוֹבֵעַ שֶׁל ה־hoody.

How are you feeling today?

עיר בלי הורים, בלי זקנים.
במקום קמטים יש רק אגמים קטנים,
עצי דבדבן, עצי ברוש וקקטוסים.

עיר בלי מחלות, בלי בטוחים,
רק עם ברכות עם כלור,
רק שערים סגורים.

עיר של הבטחות בדיוניות,
מהמנזר לדרך המערב.
חם עכשו.

עיר של ג'ורג', של אוסקר,
עיר של ג'ון.
מגרש גולף שלא קבל יהודים,
עכשו נוסעים אליו כלם. משחקים.

שתיים-עשרה בצות שלעולם אינן מתבשות.
יש אוזים בשלוליות.
עיר של חלומות, הופכת לבעות
כשהעינים לא נעצמות.

כסאות כחלים, אדמים, לבנים,
אין משענת לגוים.
אין חליות, אין חבורים, אין סחוס
בין החלקים.
רק מה שאנחנו ממציאים.

how are you feeling today?

לא מבינה דקיות,
לא מבינה חיוכים,
בשלתן שליד קוראנים
אוכלים.

תֹּאכְלוּ אֶת עֲצָמְכֶם, תֹּאכְלוּ
תְּרֵבִיּוֹת שֶׁל אֲחֵרִים.
אִם מֵגִיעַ לָכֶם, מֵגִיעַ
גַּם לְאַחֵרִים.

מִמּוֹל רֹאִים אֶת פֶּסֶל הַחֲרוּת
תִּקְוָעָה בְּאֲמָצֵעַ הַהֲדָסוֹן,
הִיא חוֹלְמַת לְהוֹרִיד אֶת הַיָּד.

הָעַם שָׁלָה כָּבֵד לֹא קִיָּם,
אֶת הָאוֹר בִּלְפִיד כָּבֵד כְּבוֹ לֵה מְזִמָּן.
צָרִיךְ עֲכָשׁוּ לַעֲשׂוֹת גַּם פֶּסֶל חֲרוּת שְׁחָרָה,
זֹאת לֹא נִחְשָׁבֶת,
יֵשׁ לֵה כְּתֹר עַל הָרֹאשׁ, כְּלוּמֹר
הִיא מִמַּעֲמָד גְּבוּהָ.

מִזֵּל שְׁמָתָר עוֹד לוֹמֵר שֶׁהַלִּילָה שְׁחֹר
וְהַכּוֹכָבִים לְבָנִים.
מִזֵּל שְׁעֵדִין הַלִּילָה מֵאֲהָב
בִּירְחַ וּבְכּוֹכָבִים.
עֲכָשׁוּ תַּהֲפֹכִי הַכֹּל לְלִילָה לְבָן
עִם כּוֹכָבִים שְׁחָרִים.

הָעוֹלָם עוֹד מַעֲט יַעֲצֹר.
הַשְּׁעוֹנִים יִפְסִיקוּ לְתַקְתֵּק,
הָאֲהָבָה תִּמְחֹק.

בִּינָתִים אֶת שׁוֹמְרֵת עַל שְׁתִּיקָה.
כָּאֱלוֹ יֵשׁ לָהּ עוֹד בֵּית מְחֻכָּה.
כָּאֱלוֹ יֵשׁ עוֹד מִשְׁפָּחָה מְחֻכָּה.
כָּאֱלוֹ יֵשׁ לָהּ עוֹד מְדִינָה מְחֻכָּה.
אֵין לָהּ. אֵין לָהּ.